

До № 18/429 від 31 серпня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин України Залюшний Олександр Григорович – повторно звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає частині другій статті 8, статті 21, частинам другій, третій статті 22, статті 24, частині першій статті 46 Конституції України (конституційності) положення абзацу десятого пункту „а“ частини першої статті 12 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2262), за змістом якого *пенсія за вислугу років призначається особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, іншим особам, зазначеним у пунктах „б“–„д“, „ж“ статті 1<sup>2</sup> цього Закону (крім осіб, зазначених у частині третій статті 5 цього Закону), незалежно від віку, якщо вони звільнені зі служби з 1 жовтня 2018 року по 30 вересня 2019 року і на день звільнення мають вислугу 24 календарних роки і більше.*

Автор клопотання стверджує, що після внесення змін до Закону № 2262 «вводиться поняття „календарна вислуга років“ на заміну „вислуга років“, чим допущено звуження змісту й обсягу існуючих прав і свобод шляхом скасування та обмеження наданих державною соціальних прав, гарантій, пільг, компенсацій». Зокрема, на думку скаржника, звужено зміст існуючого права на пенсію; порушено право на достатній життєвий рівень та інші, що „визначені або були визначені законами України“; порушено принцип рівності громадян перед законом в порівнянні з громадянами, яким пільгові пенсії було призначено раніше; порушено право на соціальний захист різних категорій громадян залежно від їх соціального чи професійного статусу.